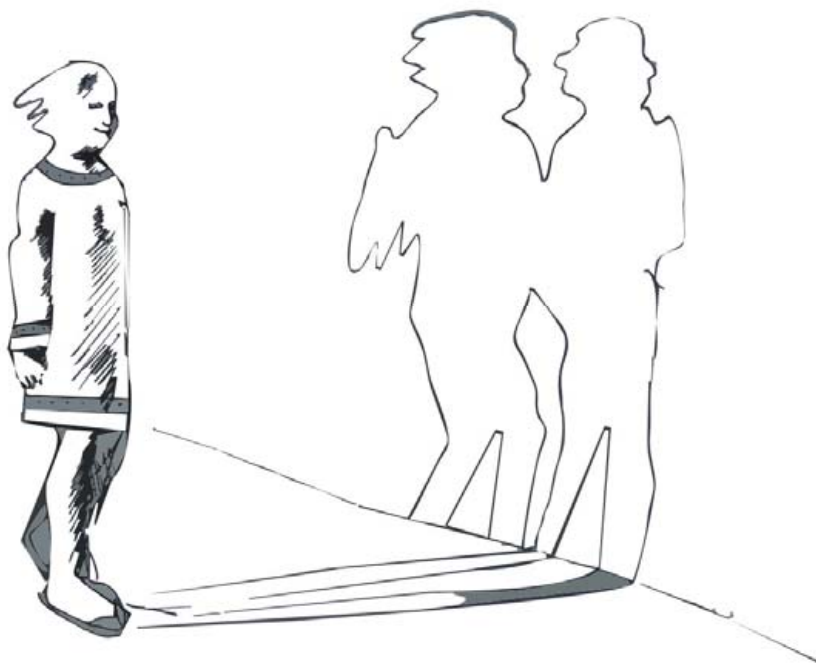

Pohl'ad

Zborový časopis radvanského ev. a. v. zboru
(vychádza každú prvú nedeľu v mesiaci)

„Nato mi riekol Hospodin: Nehovor: Som primladý. Ale chod', ku komukoľvek ťa pošlem, a hlásaj všetko, čo ti rozkážem! Neboj sa ich, lebo ja som s tebou, aby som ťa vyslobodil – znie výrok Hospodinov.“ (Jer 1, 7-8)

Pohľad na obsah

<i>Pohľad na obsah</i>	2
<i>Úvod (Milosť Božia nech je aj s nami...)</i>	3
<i>Plagát (Modlitby)</i>	4
<i>Plagát (Chválospevy - ObedEdom)</i>	5
<i>Pohľad do služby (Debora – sudkyňa plná odvahy, múdrosti a viery)</i> 6	
<i>Pohľad do života (V Ňom bol život a život bol svetlom ľudí)</i>	9
<i>Pohľad do Biblie (Úvod do Starej zmluvy)</i>	11
<i>Pohľad do vnútra ♥ (Šalátové vydanie)</i>	13
<i>Pohľad do cirkvi (Kresťanstvo a islam – 2. časť)</i>	15
<i>Pohľad na udalosti</i>	18
<i>Kde si, „Adam“?</i>	22
<i>Plagát (Adam n.o.)</i>	24

Vďaka a prosba redaktorov

Ďakujeme nášmu Nebeskému Ockovi za Jeho podporu a možnosť už ôsmy rok vydávať náš mesačník Pohľad a aj za všetky pripomienky, ktoré sa k nám od vás dostali. Našou túžbou ostáva, aby všetko, čo sa uverejní v tomto informačníku, bolo vždy v súlade s Božou vôľou a slúžilo to na budovanie nášho zboru.

Ak by vám Duch svätý dal na srdce niečo, čo by ste chceli pridať k obsahu nasledujúcich vydaní, tak to, prosím, prineste bratovi farárovi na faru. Ďakujeme.

Vaša redakcia

Úvod

Milosť Božia nech je aj s nami...

Bratia a sestry, opäť sa vraciam ku téme milosť, lebo ona je nad všetkým, nad čím rozjímame a čím sa zaoberáme. Mnohí sa pokúšame odovzdávať rodinným príslušníkom, priateľom, známym i vzdialeným svoje skúsenosti z kontaktov s Ježišom a Jeho evanjeliom. Svedčíme, že ako sme prijali Ježiša za svojho Pána, že náš život dostal iné obzory, že sme pokojnejší a vyrovnanejší, máme cieľ Božieho kráľovstva, ku ktorému smerujeme. Pán nám dal šancu pracovať. Toto všetko nám je umožnené aj keď sami sme hriešni a samozrejme nedokonalí v Božích princípoch, ale aj v ľudských očiach. Nikto, kto pracuje na Božej vinici nie je bez hriechu. Boh je milostivý a dáva možnosť pracovať na šírení evanjelia aj nedokonalým služobníkom. Táto práca

aj spätne pôsobí a nedokonalý človek prácou pre Ježiša sám získava a rastie na Duchu. Aj ja patríam k bratom a sestrám, ktorí si to uvedomujeme a svedčíme, že je to tak. Na začiatku som sa pýtal sám seba, či mám odvahu púšťať sa do takej úlohy, či nie som drzý, keď som si uvedomoval svoju nedokonalosť. Dozvedel som sa, že ak sa kajám, Pán ma omilostí. Lepšie je stále mať na pamäti svoju nehodnosť, ako sa aj na tomto poli javiť ako „majster“. Iste aj naše okolie vníma s porozumením naše úsilie v šírení evanjelia, ak sami seba nestaviame na obdiv, ale ak je našou vlastnosťou skromnosť a vedomie si svojej nehodnosti. Svojim poslucháčom radíme, aby nehodnotili nedokonalých ľudí, ale aby sa stále pozerali na Boha, ktorý je jediný dobrý a dokonalý. Pán je aj k šíriteľom evanjelia milostivý. Všetci si to uvedomujeme, že On nám mnohé odpustil a môžeme sa na túto skutočnosť opätovne spoľahnúť. Nikdy však, a za žiadnych okolností, s milosťou Božou nesmieme kalkulovať. Bolo by neprijateľné, s vedomím, že Boh mi aj tak odpustí, úmyselne prekračovať Jeho zákon.

Najdôležitejšie je uvedomiť si Ježišovu lásku a milosť a v moci Ducha vydávať druhým ľuďom toto svedectvo. Každý človek prežil alebo prežíva tento stav. Niekedy si to uvedomuje viac, niekedy menej, ale Kristova láska je tu s nami denne a v každej chvíli. Ak o nej hovoríme iným ľuďom, viac to pôsobí, ako naučené citáty z evanjelia. To je zároveň posilnenie, že ak úprimne zvestujem Ježišov vzťah k sebe a poukazujem, aby si tento vzťah všimli poslucháči aj na sebe, určite začíname svoju, hoc skromnú, misiu na

Božej vinici dobre. Vždy však musíme mať na zreteli, že naša práca bude mať zmysel, ak je posvätená Božou prítomnosťou a mocou. Bez Neho nič nezmôžeme, ale s Ním môžeme všetko. Kto chce vidieť za sebou istý úspech, musí predovšetkým študovať Božie slovo a v skromnej modlitbe prosieť o požehnanie pre túto prácu. Boh si želá, aby sme k Jeho práci pristupovali s dobrými pohnútkami, aby sme sa dali viesť práve milosťou a nechali sa posvätiť zásluhami Ježiša Krista. Potom aj naša práca bude posvätená. Všetci, ktorí sú v Božej službe chcú, aby poslucháči tiež študovali Božie slovo – Bibliu. Žiaľ presvedčame sa, že sa tak nedeje. Ak niekto siahne po Novej zmluve, zriedkavejšie berie do rúk obsah Starej zmluvy. Skúsení samozrejme odporúčajú zaoberať sa aj Starou zmluvou, lebo týmto spôsobom možno lepšie rozumieť práve Novej zmluve. Aby som získal čitateľov Starej zmluvy, pokúsím sa istým prehľadom, prípadne zaujímavosťami stručne poukázať na jej obsah. Snáď náznak obsahu vtiahne aspoň zvedavých a budú chcieť poznať podrobnosti. To už bude vyžadovať sústavné čítanie, prípadne štúdium. V našom Pohľade, na inom mieste sa Vám pokúsím predkladať postupne náčrt obsahu jednotlivých kníh Starej zmluvy, a tak Vás nabádať, aby ste siahli po celom pôvodnom texte. Tak prosím, vo svojom záujme sledujte aj túto časť Pohľadu, ktorú nájdete pod nápisom: Úvod do Starej zmluvy.

.:Autor: Štefan Urbašik

Neprestajne sa modlite!

Je mnoho vecí, ktoré dokážeme urobiť svojimi rukami. Je mnoho vecí, ktoré dokážeme opísať slovami. Je mnoho vecí, ktoré nám ležia na srdci a nič s nimi nemôžeme alebo nedokážeme urobiť, pretože sme v nich bytostne odkázaní na Toho, pre ktorého nič nie je nemožné.

A tak spoločne prosme takto:

- Prosíme za ľudí, ktorí už nevládu prísť do kostola, aby si bol s nimi a viedol za nimi spoluveriacich.

- Prosíme Ťa, Bože, daj nám posilnenie na vnútornom človeku, aby sme prinášali viac ovocia a umŕtvuj naše sebecko, aby sme ním neničili vzťahy.

- Prosíme, daj nám viac myslieť na druhých, nech sme láskou, ktorú Ty žiješ vo svete.

.: Zdroj: Peter Dubec

PRAVIDELNÉ RADVANSKÉ CHVÁLY PO SLUŽBÁCH BOŽÍCH
TAK SA NENÁHLI DOMOV, OSTAŇ DLHŠIE A NASÝTIŠ SA
...BOŽÍM OBEĐOM

www.rezbb.sk

OBĚD
EDOM

Ten, kto obetuje chválu, ma ctí a tomu, kto pozoruje na svoju cestu, ukážem spasenie Božie. Žalm 50,23

Pohľad do služby

Debora – sudkyňa plná odvahy, múdrosti a viery

„4Prorokyňa Debora, Lappidótova žena, bola v tom čase sudkyňou v Izraeli. 5Sedávala pod Deborinou palmou, medzi Rámou a Bételom, na Efraimskom pohorí, a Izraelci prichádzali k nej na súd. 6Poslala po Báráka, syna Abinoámovho, zavolala ho z Kedeš – Naftáli a povedala mu: Hospodin, Boh Izraela, ti prikázal: Chod', tiahni na vrch Tábor a vezmi so sebou desaťtisíc mužov spomedzi Naftáliovcov a Zebulúnovcov, 7potom ti k potoku Kíšón pritiahnem Síseru, Jábinovho vojvodu, s jeho vozmi a vojskom, a vydám ti ho do rúk. 8Bárák jej povedal: Ak pôjdeš so mnou, pôjdem aj ja, ale ak nepôjdeš so mnou, nepôjdem ani ja. 9Povedala teda: Dobre, pôjdem s tebou, ale sláva toho ťaženia, ktoré podnikáš, nepripadne tebe, lebo Hospodin vydá Síseru do rúk ženy. Potom Debora vstala a išla s Bárákom do Kedeša.“ (Sd. 4, 4 – 9)

PREČO PROROKYŇA DEBORA, BOLA SUDKYŇOU IZRAELA?

Dnes nám to už bratia a sestry nepríde ako čosi neobvyklé, keď vidíme ženu vo vysokom a zodpovednom postavení. Ale v tých dávnych časoch, v ktorých sa odohrával náš biblický príbeh, to bolo nezvyčajné a takmer nepredstaviteľné. A predsa aj v dobe, keď Izraelcov viedli sudcovia, sa na túto zodpovednú funkciu dostala žena, menom Debora.

Sudcovia nemali skutočnú moc, ktorou by presadzovali svoju autoritu a vynucovali si poslušnosť. Aj z tohto dôvodu je jej príbeh pozoruhodný a poučný. Ľudia sudcov rešpektovali a uznávali na základe ich skutkov. Išlo napospol o vojvodcov, ktorí poslúchli Boží príkaz, zhromaždili dobrovoľníkov a porazili nepriateľov Izraela. Až na Deboru, nebola vojenským veliteľom a rešpekt Božieho ľudu si nezískala vojenskými úspechmi. Vysoký kredit medzi izraelskými kmeňmi získala

úplne inou prednosťou, ktorou vyčnievala nad

ostatnými. Náš text o nej začína týmito slovami: Prorokyňa Debora, Lappidótova žena, bola v tom čase sudkyňou v Izraeli. V tých časoch žilo mnoho ľudí, ktorí sa honosili titulom proroka, alebo prorokyne. No nie všetci si tento titul zaslúžili. Okrem pravých prorokov bolo aj mnoho falošných. Falošní proroci ohurovali ľudí rôznymi kúzľami. Ľuďom hovorili iba to, čo chceli počuť a starali sa o vlastný prospech. Praví proroci sa podriaďovali Bohu, počúvali Jeho hlas a nebáli sa oznamovať ľudu aj neprijemné Božie rozhodnutia. A ako vieme aj zo života iných prorokov, túto službu konali aj za cenu ohrozenia vlastného života a bez toho, aby si nárokovali odmenu. Vždy, bez ohľadu na svoje pocity, sa bezpodmienečne podriaďovali Božej vôli. Pripomeňme si z Božieho slova, počiatok Jeremiášovej prorockej služby: „4 *Takto mi zaznelo slovo Hospodinovo: 5 Skôr, ako som ťa utvoril v živote matky, poznal som ťa, skôr ako si vyšiel z lona matky, posvätil som ťa; určil som ťa národom za proroka. 6 Ja som však povedal: Ach, Pane, Hospodine, veď neviem hovoriť, lebo som primladý. 7 Nato mi riekol Hospodin: Nehovor: Som primladý. Ale choď, ku komukoľvek ťa pošlem, a hlásaj všetko, čo ti rozkážem! 8 Neboj sa ich, lebo ja som s tebou, aby som ťa vyslobodil – znie výrok Hospodinov. 9 Vtedy Hospodin vystrel ruku a dotkol sa mi úst. Potom mi Hospodin riekol: Ajhľa, dal som ti do úst svoje slová. 10 Pozri sa: dnes som ťa ustanovil nad národmi a kráľovstvami, aby si vytrhal a rúcal, hubil a búral, aby si staval a sadil.“ (Jer. 1, 4 – 10). Aj Debora mala titul prorokyne a patrila medzi pravé prorokyne, pravého Boha. A ako to vieme? Jednoducho! Nebála sa postaviť proti nepriateľom Izraela a nebála sa napomenúť ani Báraka, izraelského vojvodu. Ako pravá Hospodinova prorokyňa, bola Debora poslušná svojmu Pánovi. Preto sa do postavenia sudkyne Izraela nedostala kvôli svojej rozvahe a múdrosti, ale preto, lebo sa podriadila Hospodinovi. Poslušnosť voči Bohu, jej definitívne otvorila cestu k srdciam a mysliam izraelského ľudu. Konala, ako má konať každý, kto stojí na čele. Viedla Boží ľud a sama sa nechala viesť Bohom. Preto počula Boží hlas a poznala Božiu vôľu. Preto mohla pri záchrane Izraela, z rúk kanaánskeho kráľa Jábina a jeho vojvodu Síseru, vydávať v Božom mene, rozkazy aj vojvodcovi Bárakovi.*

HOSPODIN POSILŇUJE SLABÝCH A ZAHANBUJE MOCNÝCH

Debora pri výkone svojej sudcovskej služby dobre videla ako hlboko upadol Izrael. Preč boli slávne doby vojvodu Józuu, pred ktorým sa triasli všetci pohanskí obyvatelia zasľubenej krajiny. Situácia sa od jeho smrti úplne otočila. Kanaánskeho kráľovi Jábini sa podarilo vybudovať skvelú armádu, ktorej velil vojvodca Sísera. Súčasťou tejto armády bolo aj deväťsto železných vozov. V tej dobe patrili železné vozy, medzi najmodernejšie zbrane. Táto armáda, umožnila Jábini so Síserom dvadsať rokov utláčať Izraelcov. Mocnej, po zuby ozbrojenej železnej vozby sa vtedajší Izraelci báli. Bola to generácia, ktorá zabudla, ako Hospodin mocnosť vyviedol ich predkov z područia egyptského faraóna a zázračne ich previedol cez Červené more. Už si nehovorili o trúbach, ktorých zvuk povalil hradby Jericha. Očarili ich kultické obrady miestnych bôžikov a tak Hospodina odsunuli na druhé miesto. A to bol dôvod, prečo sa začali báť. Lebo vždy keď Boží ľud odsunie Boha z prvého miesta a prestane si pripomínať slávne Božie skutky,

začne sa vytrácať viera v živého Boha. A tam kde niet viery v Boha, tam nastupuje strach z ľudí, ich moci a vplyvu.

Ako sme si už povedali, Debora nebola vojenským veliteľom. Nebudovala armádu, ktorá by sa mohla postaviť utláčateľom. A predsa práve jej služba bola v tomto boji rozhodujúca. Všetkým, ktorí prichádzali pod Deborinu palmu, sa dostalo objektívneho a nestranného posúdenia ich súdneho sporu. Domov si okrem spravodlivého rozsudku, odnášali aj dôležité poznanie. Debora spravodlivo súdi preto, lebo je poslušná Hospodinovi. A tak stále väčší počet Izraelcov sa navracal k Hospodinovi. A ako silnela viera v Boha Izraela, začínala v Izraelcoch ožívať aj túžba po slobode. Až napokon prišiel vytúžený deň, keď sudkyňa Debora: poslala po Báráka, syna Abinoámovho, zavolala ho z Kedeš – Naftáli a povedala mu: Hospodin Boh Izraela, ti prikázal: Choď, tiahni na vrch Tábór a vezmi so sebou desaťtisíc mužov spomedzi Naftáliovcov a Zebulúnovcov, potom ti k potoku Kíšón pritiahnem Siseru, Jábínovho vojvodu, s jeho vozmi a vojskom, a vydám ti ho do rúk. Tieto slová znamenali vyhlásenie mobilizácie. Konečne sa priblížil deň zúčtovania s Kanaáncami. Dva z izraelských kmeňov boli pripravené a ochotné bojovať za slobodu Božieho ľudu. Našiel sa vojvodca, za ktorým bolo ochotných ísť desaťtisíc mužov. Chlapi nabrali odvahu postaviť sa skvele vyzbrojenej armáde. A všetko sa to začalo pod Deborinou palmou, kde v ich srdciach začal horieť plameň viery, ktorú v nich zapálil Hospodin. Ožila v nich odvaha, ktorá sprevádzala ich predkov počas štyridsaťročného putovania púšťou a chuť bojovať, aby mohli bezpečne a slobodne žiť v krajine, ktorú ich otcovia získali pod vedením Józua.

Vo chvíli, keď Debora odovzdávala vedenie krajiny do Bárakovych rúk sa ukázalo, aká bola jej služba dôležitá. Bárák neodmietol viesť izraelské vojsko, ale dobre vedel, kto stál a stále stojí v službe Hospodinovej. Cítil, aká je jeho viera oproti Deborinej slabá. On mocný vojvodca vedel to, čo si uvedomoval iba málokto: to čo vyzerá silné, silné nemusí byť a naopak to čo vyzerá slabé vôbec nemusí byť slabé. Bol vojak, výborný stratég, ale potreboval mať pri sebe človeka, ktorý by posilňoval jeho vieru v živého Boha. Naučil sa dôležitej veci, bez Božej pomoci, deväťsto železných vozov Siseru nerozdrvim. Preto povedal Debore: ak pôjdeš so mnou, pôjdem aj ja, ale ak nepôjdeš so mnou, nepôjdem ani ja. Nechcel prísť o Božiu priazeň, preto chcel, aby Debora išla s ním. Dopredu sa vzdal slávy, ktorá mu ako víťazovi prináležala. Radšej strpel hanbu, lebo Siseru o život pripravila úplne cudzia žena.

ZÁVER

O Deborinom živote sa z dvoch kapitol, ktoré o nej hovoria veľa nezozvieme. A predsa má v dejinách Božieho ľudu nezastupiteľné miesto. Hospodin ju povolal do svojej služby, ona ju prijala a ukázala Božiemu ľudu cestu späť k živému Bohu. Preto Jej život je výzvou, pre všetkých blúdiacich. Vráť sa k Bohu, milý brat a milá sestra, vráť sa do Jeho náručia, len tam nájdeš bezpečný domov a slobodu.

.: Autor: *Váš farár*

Pohl'ad do života

V Ňom bol život a život bol svetlom ľuď

Je skoro ráno, december, všade je tma. K tomu sa pridáva hmla a ešte viac sa znižuje viditeľnosť. Do práce idem pešo z Malachova do Bystrice. Cez Malachov sa ide v celku príjemne, pouličné osvetlenie svieti, všetko vyzerá fajn. No nedávno, keď som prišiel na okraj Malachova, kde končí dedina a končí tam aj pouličné osvetlenie, tak ma prekvapila tma. Takú tmu som ešte nezažil pri mojom prepravovaní sa do práce. Akoby zrazu sek a nebolo skoro nič vidno. Väčšinou vidím svetlá, ktoré vyžarujú dole z Bystrice, ale teraz cez hmlu nebolo vidno ani tie. Nebolo mi všetko jedno. Potom v polke tej tmy som začul šuchot v lese, nie taký od vetra, ale taký, že tam s veľkou pravdepodobnosťou niečo naozaj bolo. Tak som sa rozbehol a bežal som až po prvé svetlá ☺.

Tu mi niečo napadlo. Ako som nedávno musel šoférovať na služobné cesty, som si uvedomil, že strašne slabo je vidno chodcov a celkovo okolie mimo cesty je zle viditeľné. Potom som si predstavil seba ako idem pešo v tme. Vždy som si myslel, že ma musia vidieť, však majú svetlá, no teraz som si uvedomil, že tomu tak nemusí byť. Uvedomil som si, že ma nemusia vôbec vidieť, ja nemusím vôbec vidieť iných ľudí, ktorí idú pešo, no proste celé zle.

Čo týmto všetkým ale chcem povedať je to, že podľa Božieho slova všetci ľudia, ktorý neveria v Boha chodia v tme. A v tme je to nebezpečné, možno sa nám zdá, že je to

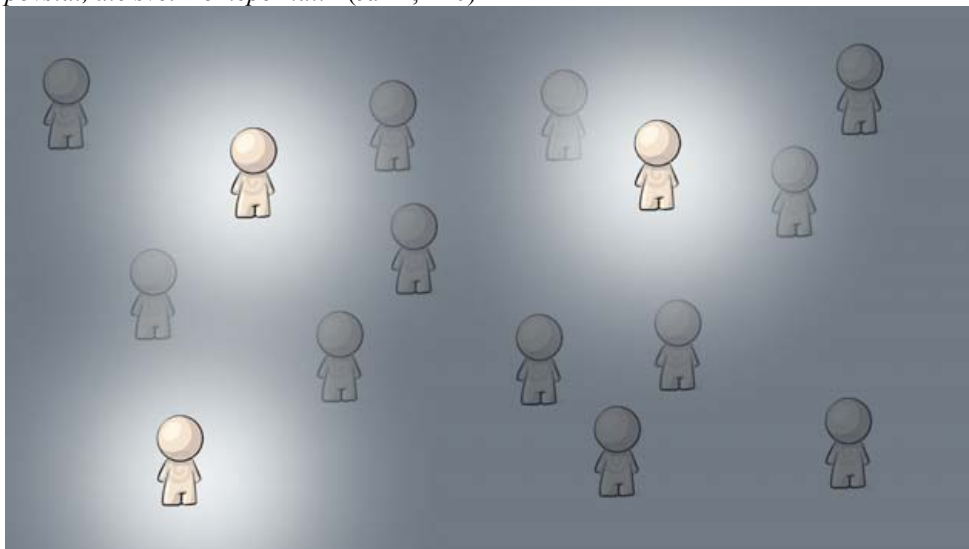

bezpečné, ako som si to aj ja myslel, keď som išiel pešo v tme. Ale je to veľmi nebezpečné, pretože na konci tej tmy, v ktorej ľudia chodia je zahynutie, je tam strata večného života a utrpenie.

A čo my? Chodíme vo svetle alebo spolu s tými ľuďmi v tme? Môžu tí ľudia vidieť na nás to, že chodíme vo svetle? Zamyšľime sa nad svojím životom, nad našou službou evanjelia. Či naozaj veríme v Boha? Či je to na nás naozaj vidno? Možno si to ani neuvedomujeme a chodíme ruka v ruke s ľuďmi po tme. Po tej nebezpečnej tme a neukazujeme im cestu po svetle, pretože po nej ani sami neideme.

Ak teda chodíme po svetle, tak to ukazujeme tým ľuďom, hovorme im o Tom, ktorý je pôvodcom tohto svetla. Nebojme sa. Hovorme im aby aj oni mohli kráčať po svetle.

„Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a Boh bol to Slovo. Toto (Slovo) bolo na počiatku u Boha. Ním povstalo všetko a bez Neho nepovstalo nič, čo povstalo. V Ňom bol život a život bol svetlom ľudí. To svetlo svieti v tme, ale tma Ho nepohltila. Bol človek, ktorého poslal Boh; menoval sa Ján. Tento prišiel na svedectvo: svedčiť o svetle, aby všetci uverili skrze neho. On sám nebol to svetlo, len svedčiť mal o svetle. Bolo však pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka prichádzajúceho na svet. Bolo vo svete a svet Ním povstal, ale svet Ho nepoznal.“ (Ján 1,1-10)

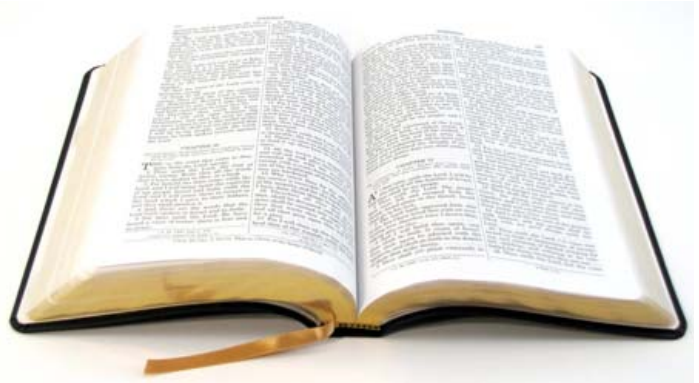
„Vy ste svetlo sveta. Mesto, ktoré leží na vrchu, nemôže byť skryté. Ani sviecu nazažľhajú a nestavajú pod nádobu, ale na svietnik, a svieti všetkým v dome. Tak svieť vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli dobré skutky a velebili vášho Otca, ktorý je v nebesiach.“ (Mt 5,14-16)

∴ Autor: Jaroslav Beňo

Pohľad do Biblie

Úvod do Starej zmluvy

V úvode do Starej zmluvy sa chceme zaoberať zbierkou kníh, ktoré sa stali posvätnými spismi pre Židov, Kresťanov a dokonca sú známe aj Islámu. Tieto naše poznámky nebudú citátni z Biblie a bolo by účelné, aby ste siahli vždy po príslušných textoch Biblie, ktoré nemožno ani meniť, ani ich akokoľvek obohacovať, či z nich niečo zámerne vynechávať. Za taký čin by nasledoval trest, ktorý si nechceme privolať.

Náš Boh je milostivý a prosíme Ho, aby nás dobrým úmyslom viedol a dal nám Ducha svätého, aby sme vždy našli správnu mieru na obsah nášho textu do takej miery, aby bol prijateľný pre všetkých čitateľov a viedol ich k štúdiu vlastného textu, aký je uvedený v Písme.

Dáme sa viesť vysokoškolskými textami Prof. ThDr. Karola Nandráskeho, ktorý bol v čase štúdií nášho brata farára na Slovenskej evanjelickej teologickej fakulte v Bratislave pomôckou a učebným textom. Ak budú k dispozícii aj iné vhodné zdroje tohto štúdia, radi po nich siahneme. Táto poznámka by Vás nemala odradiť od čítania a štúdia, lebo budem mať na mysli, že píšem pre každého, kto má záujem. Zároveň ďakujem bratovi Michalovi, ktorý mi učebné texty poskytol iste v nádeji, že by mali slúžiť k osobnému rastu každého čitateľa zo zboru, ale aj mimo neho. Na konci každej časti budem dávať kontrolné otázky z Biblie, aby sme mali spätnú väzbu, či my len píšeme a nikto to nečíta, alebo sa svojím rastom naozaj zaoberáte. Prosím, nech nikto neignoruje túto požiadavku. Má svoj veľký význam.

Starozmluvné texty vznikali celé tisícročia. Sú spojené so vznikom izraelského národa. Jeho kultúru ovplyvňovali aj susedné národy. Napríklad je znateľný vplyv egyptský, babylonský, a aj od pôvodných obyvateľov územia, kde bola zasľúbená zem, teda aj vplyv kanaánsky.

Rozdelenie Starej zmluvy

Bežne rozdeľujeme knihy Starej zmluvy na historické, vyučujúce, prorocké. Toto delenie je uvedené v obsahu Biblie na začiatku a nemusíme si ho pamätať, lebo vždy si ho môžeme nájsť na prvých stranách Biblie.

Päť kníh Mojžišových

Prvá kniha Mojžišova- Genesis: v 1.- 11. kapitole sú opísané pradejiny ľudstva - stvorenie sveta, pád prvých ľudí v raji, ich vyhnanie, potopa, babylonská veža. Takmer každý tieto udalosti pozná.

Od 12. po 25. kapitolu sa píše o Abrahámovi. Zopakujme si o ňom niektoré skutočnosti: Okolo r. 3000 pr.Kr. si vybral Boh bezdetného kočovníka Abraháma z Mezopotámie. Ten pochádzal z Noachovho syna Šéma. Dostal príkaz od Boha, aby šiel do Kanaánu, čo bude zasľúbená zem. Stane sa z neho národ. V súčasnosti sa našla hlinená tabuľka, na ktorej bol napísaný súpis kôz a oviec Abraháma. Ten mal synov Izmaela a Izáka. Z Izmaela pochádzajú arabské národy. Izák mal byť obetovaný.

Od 25. po 26. kapitolu sa píše o Izákovi a jeho synoch Ezauovi a Jákobovi a ich spore o prvorodenstvo.

Od 27. po 50. kapitolu sa Písmo zaoberá Jákobom a jeho synmi. Prostredníctvom Jáкова sa rozvinul Boží plán. On mal 12 synov, po nich mal Izrael neskôr 12 kmeňov. Jeden zo synov - Jozef bol predaný do Egypta. V Kanaáne nastal hladomor a Jáková rodina odchádza do Egypta, kde boli cudzincami. Jozefova kariéra.

Druhá kniha Mojžišova -Exodus: Jáková rodina v Egypte sa rozrástla. Faraón dal príkaz usmrcovať ich novorodených chlapcov. Jedným z nich bol Mojžiš, ale bol zachránený a vyrastal na faraónovom dvore štyridsať rokov. Potom musel utiecť a štyridsať rokov bol pastierom.

V 1.-19, kapitole je písané, že Izraelci v Egypte pociťovali od domorodcov útlak. Boh požiadala Mojžiša, aby vyviedol ľud z Egypta. Faraón tomu bránil až ho prinútili pohromy, ktoré dopustil na Egypt Boh. Mojžiš vyviedol ľud na púšť. Nespokojnosť pútnikov.

20.-24.kapitola obsahuje udalosti pod Sinajom, desať Božích prikázaní, uzavretie zmluvy.

V 25.-31. kapitole sú obsiahnuté predpisy o stavbe a vystrojení svätyne. Spomínaná je truhla zmluvy.

V 32.- 34 kapitole je písané o porušení zmluvy (zlaté teľa), a jej obnovení.

V 35.-40 kapitole sú vysvetlené predpisy o svätyni.

Ak Pán dá, bude pokračovanie o mesiac.

Študuj Bibliu! Na minulé otázky správne odpovedali sestry: Cabanová, Hvizdová, Jakubovie, Jarábeková a Kandová. Aj tu je doklad toho, ako málo ľudí zo zboru je ochotných odpovedať, lebo bez otvorenia Biblie to nejde.

Dnešná úloha: Čo mali robiť predáci ľudu – tisícníci, stotníci, päťdesiatníci a desiatníci? Odpoveď nájdete V druhej knihe Mojžišovej v 18. kapitole.

∴ Autor: *Štefan Urbašik*

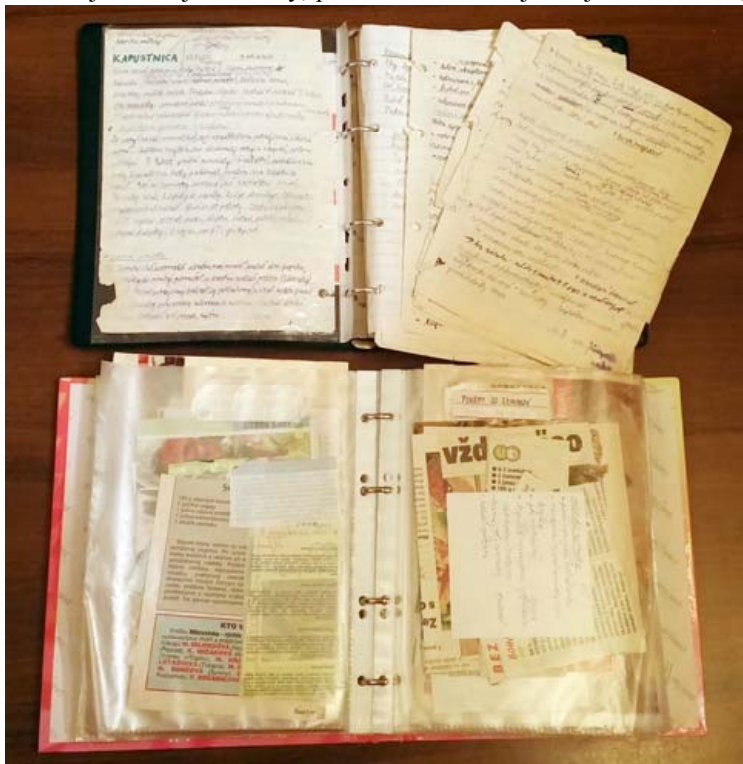
Pohl'ad do vnútra ♥

Šalátové vydanie

Milý brat, milá sestra, každý z nás denno-denne používa pri svojej práci nejaké pracovné pomôcky. Maliar používa štetce, murár kelne, programátor klávesnice, kuchárka varešky a tak ďalej a tak ďalej. Dovoľm si tvrdiť, že väčšina z nás, ktorí tieto nástroje používame, má medzi nimi aj ten svoj obľúbený, po ktorom siaha najradšej. To znamená,

murár má síce niekoľko kelní v „zálohe“, ale určite už roky využíva len tú „svoju“, s ktorou je už zžitý a ktorá mu v ruke „sedí“ najlepšie.

Však napokon ľudia veľmi radi ocenia kvalitu náradia a pri vhodnej príležitosti sa radi aj pochvália, že napríklad s touto vareškou už varím 24 rokov.... Viem si živo predstaviť, ako napríklad stará mama hrdo povie vnukovi, chlapče môj, ani na svete si ešte nebol a už som ňou varila. No, a aj keď nasledujúca vec nepatrí medzi

už spomínané náradie, aj tak ju kuchári a kuchárky, pretože toto krátke zamyslenie bude spojené s nimi, vždy používajú. Kedykoľvek pred varením alebo či už počas varenia, na ňu siahajú, do nej pozerajú, prípadne si niečo v nej poznačia a je to na jej výzore dosť poznať. Áno je to kuchárska kniha, ale pozor, nie tá ktorú si kúpime v obchode, ale tá naša vlastná. Rokmi zbieraná, ručne písaná, potlačená rôznymi ústrižkami z novín či časopisov a pozakladaná rôznymi papierikmi. Proste také naše „šalátové“ vydanie bežnej kuchárskej

knihy. Šalátové vydanie, ktoré ale žiadnemu kuchárovi nevaďí. Prepísať si ju na čistopis alebo zoradiť podľa nejakej tématiky? Kdeže...! Nato si nikdy nenájdu čas a asi ani nechcú. Tá vizáž totiž niečo o nich prezrádza, aby si to vôbec uvedomovali. Prezrádza o nich to, že s tou knihou žijú. Pri každej príležitosti v nej niečo listujú, snažia sa z nej čo to zapamätať, aby mohli, keďže ju nemajú vždy po ruke, nejaký ten receptík poradiť aj takej známej, ktorú stretnú povedzme niekde na autobusovej zastávke pred VÚBéčkou.

No, a takého niečo platí rovnako aj v duchovnej oblasti. Aj v nej existuje kniha, ktorá je tiež takou „papierovou kuchárkou“ pre náš život. Môžeme z nej čerpať recepty na každý deň. Pri čítaní sa dozvieme, koľko „polievkových lyžíc“ lásky a trpezlivosti treba do nášho každodenného života pridať, aby sme mohli prehliadnuť poklesky druhých a zároveň o koľko deka našej zloby odobrať, aby sme sa nepaprcili na tých, čo nás hnevajú. Autorom je Boh a v bežnom kníhkupectve s názvom fara, si ju kúpil azda každý z nás, ktorí toto čítame. Tiež je to kniha, do ktorej si môžeme značiť farebnými fixkami to, čo sa nám páči, čo pokladáme podľa poznania v danú chvíľu za dôležité. Jednotlivé recepty vo forme veršikov sa tiež môžeme učiť naspamäť, aby sme ich mohli susede, s ktorou čakáme pred VÚBéčkou na autobus, pri jej povzdychoch nad tými cenami v obchodoch, malými platmi a tými do mobilov neustále čumiacimi deťmi, že kde tento svet speje, dačo povedať o Bohu, ktorý nás môže z toho všetkého vytrhnúť. „Nie samým chlebom žiť bude človek [ale každým slovom Božím] (Ev. Lukáša 4, 4)“ čítame v Božej kuchárskej knihe – Biblii. Že je čítanie Božieho slova dôležité, môžeme vidieť aj z nasledujúcich útržkov, ktoré povedal pán Ježiš okolostojacim. „Či ste nečítali, čo urobil Dávid...“, „Alebo či ste nečítali v zákone, že kňazi ...“, „Či ste nečítali, že Stvoriteľ...“, „Či ste nikdy nečítali: Z úst...“, „Či ste nikdy nečítali v Písmach: Kameň...“. Asi je fakt to čítanie Božieho slova a následné pamätanie spolu s uplatnením toho všetkého v reálnom živote veľmi dôležité. A tak by Ježiš nepovedal často aj nám pri našich rozhovoroch toto? A čo si nečítala Drahuška moja, že v posledných dňoch to bude na tom svete zlé, že nastane duchovný úpadok ľudí, tak čo to tej Marienke nepovieš? Prečo si jej len pritakala a povedala „...no, Marienka máš pravdu“ a o ostatnom si pomlčala? Hanbila si sa? Alebo si sa tak ďaleko v čítaní nestihla popri všetkých povinnostiach dostať? Však ako chceme svedčiť, keď tak málo o tom Bohu vieme? Je dobré čítať a pamätať si slovo, aby sme vedeli pohotovo reagovať na rôzne podnety. Ako je napísané „*ale Pána, Krista, posväcujte v srdciach! Každému, kto by vás bral na zodpovednosť pre vašu nádej, buďte stále pripravení vydať počet.*“ (1. Petra 3, 15) Podobajú sa naše Biblie skôr na už spomínané šalátové vydanie alebo skôr na výstavné kusy niekde vo vitríne sekretára? Sú ošúchané od ustavičného používania, alebo čistulinké od výroby? Čo môže ich vizáž o nás prezradiť?

Preto Ťa brat môj, sestra moja, povzbudzujem k denno-dennému štúdiu slova, lebo ako je napísané „Žite múdro pred tými, ktorí sú mimo, a vykupujte čas. Vaša reč nech je vždy milá, duchaplná, aby ste vedeli, ako máte každému odpovedať“.

: Autor: Radovan Riečan

Pohľad do cirkvi

Kresťanstvo a islam – 2. časť

Rast islamského sveta

V minulom čísle Pohľadu som konštatoval nekompatibilitu našej viery s islamom. Krvou mučeníkov rástlo kresťanstvo tri storočia v neustálom prenasledovaní až do čias Konštantína Veľkého a rozšírilo sa po území celej Rímskej ríše. Ďalšie tri storočia sa dajú charakterizovať ako nenásilná expanzia kresťanstva do susediacich krajín, ale treba zároveň konštatovať, že do učenia nášho Pána preniká v tomto období mnoho ľudských výmyslov, názorov rôznych filozofov či priam bludov z miestneho pohanstva a je silne ovplyvnené cisárskou politikou. Sťahovanie národov rozvrátilo síce európsku časť Rímskeho impéria, ale aj barbarské národy, keď sa usadili, prijímali kresťanstvo. Vo všeobecnom chaose postupne rástla medzi západnými kresťanmi autorita biskupa z Ríma až Siricius v roku 399 sám seba nazval „otec biskup“.

Rímska ríša mala na východe neustále silného konkurenta a zápas s Partmi /Peržanmi/ v klasických dobách a so Sasánovcami v dobách byzantínskych stál veľa obetí. Sasánovský šáh Chusrav II. vpadol v roku 614 do Rímskej ríše, dobyl okrem iného aj územie terajšej Sýrie a Izraela. Krutému masakrovaniu obyvateľov a drancovaniu sa nevyhol ani Jeruzalem. Všetky kresťanské stavby boli zničené až na kaplnku Narodenia Pána, ktorá sa zachránila vďaka vyobrazeniu „Kľaňanie sa troch kráľov“ nad vchodom, kde rabujúce vojsko spoznalo podľa oblečenia svojich najvyšších mágov podľa zobrazených netypických pokrývok hlavy. V poverčivom strachu sa rabujúci neodvážili vojsť do svätyne. Spolu s Avarmi obliehal Carihrad v roku 626, ale neuspel. V odvetu v roku 628 vrátil cisár Heraklios niektoré späťdobité relikvie do Jeruzalema. Definitívna pohroma pre Jeruzalem však prišla už o 10 rokov, keď vojnami a morom oslabené obe ríše museli čeliť islamským fanatikom pod vedením kalifa Omara.

A čo je islam? Tvorcom tejto ideológie je Mohamed. Narodil sa asi roku 570 v Mekke, ktorá bola významnou križovatkou karaván z Jemenu do Sýrie a tiež pútnickým miestom, kde sa klaňali až 360 modlám. 25-ročný sa oženil s bohatou vdovou Chadidžou a ešte dlho žil modlárskeho životom až kým v roku 610 sa mu, podľa jeho tvrdenia, nezjavil anjelný Gabriel a nezačal mu diktovať texty Koránu. Tu si dovoľím upozorniť na 2.Korintským 11. kapitola, verše 14 a 15. Mohamed poznal judaizmus aj kresťanstvo, a tak skonštruoval vieru, ktorá by bola lepšia pre tamojších Arabov. Začal hlásať vieru v Alaha a svoje tvrdenia ustanovil za súčasť viery. Žiadal odstrániť spomínaných 360 modliel, čím by ale Mekka prišla o pútnikov a tým aj o profit. Pretože jeho učenie v Mekke najprv neprijali, musel s hŕstkou verných utiecť do Mediny a odtiaľ začal šíriť islam násilím. Samotná ideológia má tri hlavné zdroje: korán, hadísy - zachováva čo Mohamed povedal a sunu, ktorá pojednáva o živote Mohameda. Islam je teda dielo

bojovníka, ktorý zabil množstvo svojich odporcov. Prvotnú akumuláciu kapitálu na vedenie vojny získal prepadávaním karaván a neskôr obvinil miestnych Židov, že sa spojili s jeho nepriateľmi, obral ich o majetok a následne asi 700 povraždili v priekope pred Medinou. Pri prepade oázy Chaibar, ktorá bola centrom Židovstva v Arábii, ponechal žiť niekoľko rodín roľníkov a pastierov za podmienky, že sa vykúpia polovicou svojho majetku. Tento zbytok však kalif Omar z Arábie neskôr tiež vyhnal, keď tvrdil, že Mohamed z Arábie kázal navždy vyhnáť všetkých nemoslimov. Mohamed tvrdil, že meč je kľúčom do neba i pekla. Kvapka krvi preliata v záujme Alaha, noc strávená v boji je osoznejšia ako celomesačný pôst či modlitba. Kto padne v boji, tomu sa odpúšťajú hriechy. Vyzval Khalida, aby mečom Alahovým priviedol k islamu kmeň Jažin. Odmietli, tak ich všetkých povraždili a to bol len nácvik. Po bitke pri Olayis /Iraq/ Khalid dva dni vhaňal ľudí do suchého riečišťa a stínali im hlavy, dokiaľ netiekla krv v rieke miesto vody. Takto sa vedie pravý džihád. Vyučil sa v Chaibare.

Jeruzalem. Omarova mešita postavená na mieste zkaže vraj Mohamed na tátošovi Borákovi vystúpal do neba. Zlatá kopula Skalného domu je vraj nad miestom, kde mal Abrahám obetovať svojho syna.

Kto nemá čas čítať hrubé knihy, tomu doporučujem stránku na wikipedii https://cs.wikipedia.org/wiki/Mohamed#Z.C3.A1padn.C3.AD_skepticismus.

Mohamed zomrel v roku 632. Posledné roky života sa snažil zjednotiť Arabov a bojoval proti neveriacim, čiže vraždil Židov a kresťanov. Jeho nasledovníci svokor Abú Bakr, zať Ali a kalif Omar rozpútali vražednú expanziu voči obom veľmociam Sásanovskej Perzii a Rímskej ríši. V roku 634 Omar vyzval kráľa Jazdkarta, aby prestúpil na islam, alebo aby zaplatil tribút, čo ale šáhínšáh odmietol. Výsledkom bola príšerná vojna, zabratie Jeruzalema v roku 638 a vyhlásenie Omarových zákonov platných dodnes pre styk medzi muslimami a dhimmi /t.j.zotročenie kresťanov a Židov/, zabratie Arménie, ktorá bola ale súčasť ríše Rímskej /Byzancia/ a zánik Sásanovskej ríše v roku 651. Začali zlé časy nielen pre tamojších aramejcov, Židov, manichejcov, nestorianov či iných kresťanov, ale hlavne pre predtým privilegovaných zoroastriánov, ktorých v priebehu asi 200 rokov Arabi temer vyvraždili. Islam vtedy na východe ovládol územie po dnešný Turkmenistan, Afganistan a Pakistan.

Arabský beduíni rozpútali agresiu voči Rímskej ríši v roku 636 bitkou pri Jarmúku. Porážka znamenala stratu Sýrie a Palestíny, čo bolo srdce intelektuálneho života Byzancie. V roku 642 dobyli moslimovia Egypt a Rímska ríša stratila svoju obilnicu. Expanziou po hranicu bývalej provincie Kartágo, dnes územie Lýbie a Tunisu, získali mohamedáni prístup k loďstvu a okolo roku 650 opanovali Cyprus, Rodos, Kos, Krétu, ba napadli aj samotný Konštantinopol v rokoch 674 až 678, ale Byzantínci sa ubránili. Samotnej provincie Kartágo sa Arabi zmocnili až v roku 698. Ak sa evidujú len boje, v ktorých zahynulo viac ako 10 000 ľudí, tak počas prvých 25 rokov vybojovali 47 takýchto bitiek.

V 8. storočí napadli islamskí bojovníci indické mesto Sinh a pobili 26 tisíc obyvateľov. Ani kresťania nemali pokoj. V Arménii nahnali domácu šľachtu do kostola a tam ich upálili. V Efeze predali do otroctva 7000 Grékov. Dosiahli vrcholky Kaukazu, východných hraníc terajšieho Pakistanu, Afganistanu Turkménska a Kirgizska. Neustále bola atakovaná Európa a to hlavne Španielsko, Korzika, Sardínia, Sicília, Francúzsko. Nájazdy boli väčšinou koristnícke, častokrát zamerané hlavne na získanie kresťanských otrokov. Vizigótskej Cordóby sa Arabi zmocnili v roku 711 a stala sa sídlom emira. Postup islamistov vo Francii zastavilo víťazstvo Karola Martela v roku 732. Územie Španielska a Portugalska sa však stalo neustálym bojiskom až do úspešného zavŕšenia reconquisty v roku 1492, keď bola oslobodená Granada.

Popisované deje nemôžu zahrnúť ani len náznak všetkých hrôz, ktoré pre kresťanský svet znamenal islam. Kto nechce študovať hrubé knihy a stačí mu internet, aby mal aspoň náznak prehľadu o problematike koexistencie islamu a kresťanstva, nech navštíví stránku pána Billa Warnera 1400 rokov hrôzy na:

<https://www.youtube.com/watch?v=gd5d85TH3h0>

Ak Pán Boh dá, nabudúce napíšem o presune moci v islamskom svete z Arabov na Osmanov a o boji nášho Uhorského kráľovstva s islamským nebezpečenstvom.

.: Spracoval: *Milan Zajac*

Pohl'ad na udalosti

Rodinný výlet Silvester Svit 2015

Prichádzali Vianoce, Silvester, zima bez snehu ☺, a blížil sa aj termín nášho rodinného výletu do Svitú. Dve rodiny sme si ho predĺžili až do 6.1.2016. Znovu sme prežili veľmi požehnaný a radostný čas strávený bez pracovných povinností spolu s našimi deťmi a s našimi priateľmi, bratmi a sestrami. Do Svitú sme šli už šiestykrát. Ja osobne sa tam vždy teším. Je to príjemné miesto, komfortné ubytovanie, máme zabezpečenú plnú penziu v neďalekom zariadení. Tam sa s nimi tiež už poznáme, každý rok nám povedia, ako sme znovu narástli (alebo sa rozrástli ☺). Snehu tentoraz nebolo vôbec, ale na našej nálade ani programe to neubralo. Vždy sa dá vymyslieť nejaký náhradný program a veselo je aj tak ☺. Aký posun oproti minulým rokom. Vždy mi bolo ľúto, keď nebol sneh. Tentokrát mi to neprekážalo. Aj to je Božia výchova ☺.

My sme sa do Svitú vybrali okľukou dedinkami popod Kráľovu Hoľu. Videli sme aj prameň Hrona. Tak sme si spravili minipoznávaci výlet po našom peknom Slovensku. Na Silvestra sme sa zúčastnili Služieb Božích v domácom cirkevnom zbore. Fajne sme sa navečerali a spravili sme si ďakovný večer s chválami a modlitbami. Každý mal povedať, za čo v tom uplynulom roku 2015 Pánu Bohu ďakuje. Ďakovať, to je súčasťou Božieho plánu pre človeka. Pretože je dobre, keď je srdce plné vďačnosti. „Dobroreč, duša moja, Hospodinu a nezabúdaj na žiadne Jeho dobrodenia!“ (Žalm 103,2) Deti sa potom tešili na

ohňostroje a užili si ich dosýta nielen na Silvestra, ale aj nasledujúce dni. Púšťali si včielky, fontánky a iné miniohňostroje, čo im ešte zostali.

Čo sa týka Slova, každý deň si pripravila jedna rodina spoločné Slovo pre deti aj dospelých. Na tomto výlete sme si bližšie priblížili emócie ako sú radosť, strach a pokoj. Peťo Dubec nám hovoril o pocitoch všeobecne. Mňa tam zaujalo hlavne prirovnanie, že pocity sú ako plamene v krbe. Kým plápolajú v krbe, je všetko v poriadku. Ak by sa však rozšírili mimo krbu, vznikol by požiar... A ten vie narobiť veľa škody. Pocity nám daroval Boh a vymedzil im určitý priestor v našom živote. Ak ich my nebudeme držať na uzde, môžu nám narobiť veľa problémov. Nám má vládnuť Pán Boh a nie naše pocity. A ešte by som rada zhrnula, čo sme sa dozvedeli o jednotlivých pocitoch.

RADOSŤ: Tento svet ponúka veľa radostí, ale tie sú len krátkodobé. Pán Boh dáva dokonalú radosť, ktorú nám nikto nemôže vziať. A to je radosť zo spasenia. Tak ju hľadajme a túžme po nej!

STRACH: Strach je nepríjemný spoločník, má veľa podôb. Ale my máme na svojej strane silnejšieho spojenca! Je to Boh, ktorý mňa aj Teba drží za pravicu a vraví Ti: „Neboj sa, ja Ti pomôžem!“ To som parafrázovala Izaiáša 41:13. Takže chyťme sa vo viere Nášho Boha a poďme víťaziť! Strach nemôže mať šancu! Pán Boh to neraz tak dokázal pri svojich služobníkoch!

POKOJ: Svet je plný nepokojov, a znovu je tu Boh, ktorý nám zasľubuje a ponúka dokonalý pokoj, ktorý prevyšuje každý rozum! A ja k tomu len dodám. Milý čitateľ, neváhaj a načerpaj z toho nevyčerpatel'ného zdroja pokoja, radosti... z Pána Ježiša.

Deťom sme toto všetko priblížili im vhodným spôsobom, scénkou, hrami..., ale to bolo už vždy na fantázii jednotlivých rodiniek. Kým si deti kreslili, mali sme aj my dospelí priestor na diskusiu... A čo dodať? Teória je pekná vec, už nám to zostáva malým

aj veľkým len žiť! A to je už ťažší oriešok ☺. Veľa príležitostí sme na to mali aj na výlete. Vždy je zaujímavé sledovať, ako si deti prvé dni na seba zvykajú a potom ako sa začínajú postupne prejavovať, hnevať, paprčiť, vysmievať, presadzovať len seba... Prichádzajú rôzne spory a potom príležitosti na uplatňovanie viery v praxi ako si dokázať odpustiť, pomôcť... Veď aj my a naše deti sme len hriešni a nedokonalí ľudia, presne ako ľudia vo svete. My však vieme, kde je naša ZÁCHRANA! Veru, aj na toto sú dobré tieto naše výlety.

A tiež je krásne sledovať, ako sa tie deti rozvíjajú. Pred pár rokmi to boli bábätká. Ešte sa neprejavovali ako osobnosti. Teraz tie najstaršie z nich majú 10, 11 rokov. Sára hrá krásne na klavír, Samo zase rád hrá hokej, Kubko miluje kreslenie a rád robí šoumena. Najlepší bol však malý Dado, ktorý má síce len dva roky aj pár mesiacov ☺. Akonáhle sa začalo spievať, zaujal svoj rapperský postoj a začal tancovať v rytme melódie. Deti nám raz pripravili aj program, ktorý si z vlastnej iniciatívy sami pripravili. Nasmiali sme sa. Veru, deti sú dar Boží. O čo všetko prichádzajú tí, ktorí príchod detí na svet odkladajú. A znovu sa mi len potvrdzuje, že všetko, čo Pán Boh pre človeka vymyslel a pripravil je veľmi dobré. Teraz som myslela na fakt, že Boh úplne jednoducho povedal, že muž a žena majú byť jedným telom a majú mať deti. Nič viac a nič menej. A my ľudia len radi špekulujeme, pochybujeme a Bibliu (v prípade, že ju vlastníme) na policičku odložíme. A potom sa čudujeme, prečo sa to v našom živote tak motá a komplikuje... Ale zase som

odbočila. Ale ja nemôžem za to, že pri písaní článku o výlete mi myšlienky zaletia za hory- doly ☺.

A že sme mali pestrý program, to Vám už prezradia nasledujúce riadky. V jeden krásny slnečný deň sme sa vybrali na turistiku na Popradské Pleso. Videli sme krásne tatranské štíty, pleso bolo celkom zamrznuté, rodinka Drienovských kvôli mladším členom si za cieľ zvolili Štrbské pleso. V jedno poobedie si niektorí spravili výlet autom do Levoče. Vo Svite na sídlisku mali spravený ľad, takže sme sa tam boli korčuľovať, chlapani si zahráli hokej. Akonáhle sa po jednej noci objavil náznak snehu (alebo to bola len námraza ☺), deti vytiahli klzáky a hybáj na najbližší kopec. Tomáš s Aničkou sa veru boli aj lyžovať v Lopusnej doline, iní sa len bobovali. Tam zasnežovali. Jednoducho každý si mohol prísť na svoje. Program býval aj spoločný, aj individuálny podľa našich potrieb. Ale verím tomu, že každý sa tam cítil fajn a všetci sme si dobre oddýchli a načerpali nových síl do ďalších dní, do ďalšieho kolotoča každodenných povinností. (Jasné, že doma sme museli ešte dospávať ☺).

Ďakujeme Ti, Pane, že si nám tento výlet pripravil a doprial, že si tam bol celý čas s nami a požehnával si nás.

.: Autor: *Katka Riečanová*

.: Kresby okolia ev. fary vo Svite: *Kubko Riečan*

Kde si, „Adam“?

Služby Božie

Každú nedeľu o 9.00 a pokračujú radosnými chválospevmi doplnenými svedectvami a modlitbami nás všetkých.

Upozornenie: SB s večerou Pánovou budú 28.02.2016 (nedeľa).

SB na Fíliách: 07.02.2016 Králiky, 07.02.2016 Kremnička, 14.02.2016 Horné Pršany, 21.02.2016 Malachov.

Biblické vyučovanie

Každý štvrtok o 17.00 v zborovej miestnosti pre každého, kto chce viac. Tento mesiac sa preberá kniha Prvá kniha Mojžišova-Genesis.

Spevokol

Bratia a sestry v rôznom veku sa stretávajú každý pondelok v zborovej miestnosti o 17.00 a chvália Boha svojím spevom pod vedením sestry Vierky Voskárovej. Spevokol pravidelne dopĺňa Služby Božie.

Spoločenstvo rodín

Rodiny sa stretávajú v piatok od 18.00 v zborovom dome v Malachove. Základná koncepcia stretnutia je služba Rodina rodinám, kde si vždy jedna rodina pripraví vyučovanie pre ostatné rodiny.

Mládež

Je to spoločenstvo mladých ľudí, ktorí sa spolu stretávajú zvyčajne v piatok od 18.00

na fare alebo podľa dohody. Rozoberá sa tu Božie slovo a oslavuje sa Boh.

Dorast

Ludia vo vekovej kategórii od 12 do 19 rokov sa spoločne vyučujú z Božieho slova a chvália nášho Pána. Stretávajú sa každý týždeň v piatok od 15.30 do 18.00 v zborovej miestnosti.

Témy na tento mesiac:

12. 02. Odolávať zlému vplyvu vrstovníkov

19. 02. Drogy a iné škodlivé veci

26. 02. Pevná pôda pod nohami

04. 03. Tolerancia

Konfirmačná príprava

Spoločenstvo mládeže vo veku 12 r. - 14 r., ktoré pripravuje brat farár. Koná sa vždy v piatok o 14.30.

Besiedka

Každú nedeľu o 9.00 hod. sa v zborovej miestnosti stretávajú deti (4 r.-11 r.) pri Božom slove, modlitbách a hrách.

Upozornenie: Vždy po kázni Slova Božieho sa deti presúvajú na Služby Božie, kde absolvujú spoločne so zborom záverečnú liturgiu a ostávajú na chválach, kde im bude prispôbená ich prvá časť.

Božia škôlka

Každú nedeľu od 9.00 hod. sa v miestnosti pre deti (0 r.-3 r.) koná Božia škôlka.

Stretnutie u Dorotky

Raz za mesiac v piatok sa u Dorotky na Internátnej 1, B.B. stretávame pri Božom slove, chválach, modlitbách, pričom nechýba vzájomné zdieľanie sa a priateľstvo. Viac informácií: Dorotka Burkert (0903039637).

Pravidelne konané aktivity v tomto mesiaci sú:

- Každú stredu chodievame o 19.00 hod. hrať volejbal a floorball do telocvične v ZŠ Radvanská (vchod od potoka). Viac informácií: Gabriel Stach (0903487346) alebo Ján Kollár (0948523403).
- Kurzy pingpongu pre začiatočníkov (deti a dorast) organizované naším bratom farárom sa konajú vždy v nedeľu od 15:30 do 17:00. Pingpongové pátky sú k dispozícii aj na fare. Viac informácií na fare (0484101855).
- Každú nedeľu sa stretávame o 17:00 hod. na fare v Radvani, kde trávime spoločný čas hraním rôznych spoločenských hier. Je možné si zahrať aj pingpong. Viac informácií: Martin Drienovský (0903684748).

Srdečne ťa pozývame, len príď a maj s nami spoločenstvo!

Pozvánky:

- Každú nedeľu sa v zborovej miestnosti v čase od 8:00 hod. do 8:30 hod. konajú spoločné modlitby za služby v zbere. Ich súčasťou sú prosby o riešenie problémov bratov a sestier, vyznávanie panstva Pána Ježiša Krista nad našimi životmi.
- Každú nedeľu od 8:35 do 8:55 hod. je brat farár k dispozícii všetkým deťom v našom CZ. Umožnite svojim deťom, aby sa mohli spoločne s bratom farárom modliť za seba, za svojich rodičov a priateľov a prijali z jeho rúk osobné požehnanie.
- Dňa 20.02.2016 (sobota) vás pozývame na spoločnú sánkovačku, bobovačku prípadne korčuľovačku do lyžiarskeho strediska Selce - Čachovo. V prípade počasia nevhodného pre zimné športy navštívime blízky Fuggerov dvor, kde sa prejdeme po jeho okolí a občerstvíme sa teplým čajikom. Tešíme sa na spoločný čas s našim Bohom a s vami. Odchod je o 10:00 hod. zpred ev. fary v Radvani. Viac informácií: Martin Drienovský (0903684748).

..Autor: *Redakcia**

Nepredajné, pre vnútorné potreby zboru. Vychádza každú prvú nedeľu v mesiaci.
Redakcia: Igor Iliáš, Danka Iliášová. Príspevky určené na vydávanie časopisu: 1100135353/8410
Jazyková korektúra: Katka Pakšiová; * - článok neprešiel kompletnou jazykovou korektúrou
Technická podpora: Ivan Pakší, Martin Drienovský; Zodpovední: Eva Drienovská, Michal Zajden

ADAM n.o.
AKTIVITY DETI A MLÁDEŽE

- + výlety
- + športové aktivity
- + duchovný rozvoj

ADAM n. o., Tulská 22, 974 04 Banská Bystrica
e-mail: info@aktivitydeti.sk, www.aktivitydeti.sk
číslo bankového účtu: 2625172135/1100